

Puk i fratari u štali

Partizani su u moju obiteljsku štalu u zaseoku Barbarići u Knešpolju 8. veljače 1945. popodne doveli skupinu civila i fratara. Civila je bilo 15-ak, a fratara 10-ak. Straža ih je čuvala, nismo im se mogli približavati. Tražili su barem malo vode da se napiju. Uspjeli smo umoliti stražara da to dopusti. Dali smo im mlijeka. Tada mi je jedan od fratara rekao: »Zbogom«. Kad mi je fra Miljenko Stojić 13. svibnja 2008. u mojoj obiteljskoj kući u Mostaru pokazao plakat s likovima ubijenih fratara, mislim da sam među njima prepoznala dvojicu zatvorenih iz naše štale. To bi bili: fra Rade Vukšić, kojemu sam, čini mi se, prvom dala mlijeka da se napije, te fra Fabijan Paponja. Malo me bunilo što sam poznavala još neke fratre koji su tada bili na Širokom Brijegu. Zatvoreni su sutradan odvedeni u nepoznatom pravcu. Civili su pobijeni u našoj ogradi koja se zove Dubrava. Petorica naših ljudi morali su kopati jame za njihovo smaknuće. Sve ih je pobila jedna partizanka. Ubrzo nakon toga čina pala je granata i nju potpuno raznijela. Od zatvorenih u našoj štali ostala je jedna krunica. Nju sam 13. svibnja 2008. predala fra Miljenku Stojiću da se sačuva za buduća pokoljenja kao znak vremena u kakvom smo živjeli.

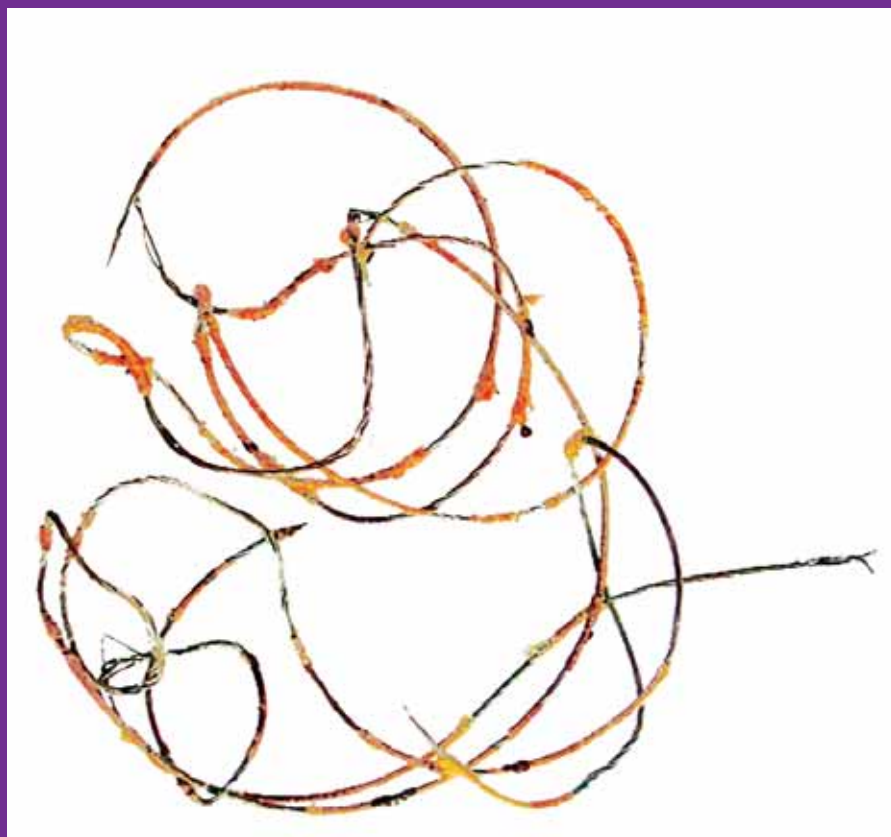
Danica Barbarić

STOPAMA POBIJENIH

glasilo Vicepostulature postupka mučeništva »Fra Leo Petrović i 65 subračé«

*Žica kojom su bili vezani
pobijeni u Zagvozdu*

*Ostatci krunice i
habita pobijenih
fratara u
Zagvozdu*

Godina 1., broj 1 (1), Humac, srpanj, 2008., cijena 3 KM (12 kn)

